

УДК 338.0

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

Студент О.Д. Логвіна, гр. СП1-16
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Якість послуг у готелях України регулюється нормативною базою, яка складається із наступних нормативно-правових актів:

- Закон України "Про туризм";
- Декрет Кабінету Міністрів України "Про стандартизацію і сертифікацію";
- Закон України "Про підтвердження відповідності";
- Наказ Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики «Перелік продукції, що підлягає обов'язковій сертифікації в Україні»;
- Закон України "Про туризм";
- Декрет Кабінету Міністрів України "Про стандартизацію і сертифікацію";

У переліку державних категорій стандартів - національні стандарти, які затверджені Держкомстандартом України та містять обов'язкові і рекомендовані вимоги, яких необхідно дотримуватись. До обов'язкових вимог належать:

- вимоги, що забезпечують безпеку продукції (послуг) для життя, здоров'я і майна громадян, її сумісність і взаємозамінність, охорону навколишнього природного середовища;
- вимоги техніки безпеки і гігієни праці з посиланням на відповідні санітарні норми і правила;
- метрологічні норми, правопис, вимоги та положення, що забезпечують достовірність і єдність вимірювань;
- положення, що забезпечують технічну єдність під час розробки, виготовлення та експлуатації продукції.

Згідно останнім дослідженням національна сфера готельно-ресторанного бізнесу має систему законів, та підзаконних актів, які регулюють цю сферу, але незважаючи на широкий перелік прийнятих законів, постанов та інструкцій, якість обслуговування в більшості вітчизняних готельних підприємств залишається низькою, а ціни й тарифи на послуги наближені до найвищих. Це пояснюється застарілою матеріально-технічною базою готелів та необхідністю коштів на її поновлення та поповнення. Недостатнє фінансування насамперед спричинене недосконалістю законодавчої системи України, а саме податковою політикою держави стосовно готельної індустрії. Недостатній професійний рівень як керівництва, так і обслуговуючого персоналу, недосконалість технічного забезпечення підприємств - також вагомі проблеми підвищення якості готельних послуг. Вирішення цієї проблеми ускладнюється недосконалістю системи оцінки та контролю якості обслуговування і механізмом регулювання цін на послуги готелів України. Взаємозв'язок і

взаємозалежність якості послуг та рівня цін регулюється державою через систему стандартизації й сертифікації послуг. Виходом із ситуації є створення системи податкових пільг та преференцій з боку держави, та створення регіональних програм підтримки галузі.

Література:

1. Айситуліна К. Якісне обслуговування – філософія ресторану [Текст] К. Айситуліна – М.: Гостиничный бизнес – 2010. – №6. – С. 23-28.
2. Белоусова О. С., Афанас'єва О. С. Актуальні проблеми готельно-ресторанного бізнесу в Україні в умовах підготовки до Євро 2012 / О. С. Белоусова, О. С. Афанас'єва // Вісник Волинського інституту економіки та менеджменту – 2011.– №2. – С. 53-60.
3. Щербак В.Г. Управління персоналом підприємства: Наукове видання. / В. Г. Щербак – Харків: Вид. ХНЕУ, 2005. – 220 с.

УДК 338.242.4

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ПІДПРИЄМНИЦТВА

Студент В. М. Білоус, гр МгПС-1-16

Наук. керівник В.Г. Щербак

Київський національний університет технологій та дизайну

Задача побудови інституційної основи конкурентної ринкової економіки може бути вирішена як за рахунок внутрішніх резервів, так і внутрішніх джерел. Адже все частіше стали повторювати, що складні ситуації в країні - це завжди нові можливості для потужного ривка, якщо грамотно переглянути стратегію економічного розвитку України. Звичайно, такий економічний потенціал завжди є. Наприклад, якби нам вдалося, хоча б у короткостроковій перспективі підвищити обсяги інвестицій у вітчизняні підприємства і компанії. Але, на жаль, про цей тільки доводиться мріяти. Зате сьогодні найголовнішим джерелом економічного зростання могло б стати ослаблення податкового тиску на бізнес. Зниження оподаткованої бази надає потужний імпульс для малого і середнього бізнесу, створення нових робочих місць (не обов'язково високотехнологічні та висококваліфіковані).

На законодавчому рівні визначено не тільки цілі і принципи державної політики в сфері розвитку малого і середнього підприємництва, а виписані і основні напрямки. Серед даних напрямків слід виділити удосконалення та спрощення порядку ведення обліку в цілях оподаткування, що сьогодні дуже актуально для малого і середнього бізнесу; забезпечення фінансової державної підтримки малих і середніх підприємств шляхом впровадження державних програм кредитування, надання гарантій для отримання кредитів, часткової компенсації відсоткових ставок; гарантування прав суб'єктів малого і середнього підприємництва під час здійснення державного нагляду (контролю)